

delsen af disse Lovforslag, at netop Konjunkturerne var andre, at Indtægterne var stærkt dalende. Det er netop det modsatte Forhold, der har gjort det let for det ærede Medlem og hans Regering i de foregaaende Aar at skaffe de fornødne Indkomster. Men naar man desuagtet har set sig nødsaget til at forøge Statsgælden ret betydeligt, tror jeg, at Renterne af Statsgælden vil være en saadan Post paa Finansloven, at det ærede Medlem ikke i og for sig behøver at nære Bekymring for, at man skulde glemme det 7-aarige radikale Regimente. Jeg deler for øvrigt det ærede Medlems Ønske om, at det ikke maa glemmes.

Naar saa det ærede Medlem vilde paavise, at Skattelovforslagene paa en Række Punkter var en Efterligning af Forgængerens, Hr. Brandes', maa jeg under Henvisning til, hvad Finansministeren sagde i Gaar, bringe i Erindring, at det var, som bekendt, den nuværende Finansminister, der, før Finansminister Brandes kom i Tanker om det, anmodede om at beskatte Luksus og i Særdeleshed Børspekulation, og de Beløb, der er indvundet gennem denne Beskatning, er sikkert saa store, at de har været til god Nytte for Statskassen, og dernæst er der vist heller ingen, der har haft nogen som helst Anledning til at beklage denne Skats Virkninger. Det samme gælder for øvrigt med Hensyn til Statsbanetaksterne, som ogsaa tidligere blev krævet forhøjet af den nuværende Finansminister, nemlig paa det Tidspunkt, da der var noget at køre med, baade inden- og gennemrigsk.

Jeg maa endvidere sige, at naar det ærede Medlem er tilfreds med, at Fra- draget for Familier er forhøjet, deler jeg denne Tilfredshed, men naar det ærede Medlem mente, at det ogsaa var noget, der var lært af Forgængerens, Hr. Brandes, maa jeg ogsaa her bringe i Erindring, at Aaret før Gennemførelsen af Loven i Fjor gik der jo en Forhandling i Udvalget om Forøgelse af dette Fra- drag, et Ønske, som støttedes af den daværende Ordfører for Venstre, Hr. N. Neergaard, men mødte Modstand hos Finansminister Brandes og derfor ikke blev gennemført paa det Tidspunkt. At det ærede Medlem Hr. Rode som dygtig Oppositionsfører kritiserede Regeringsforslagene, overraskede mig ikke, men jeg erindrer jo ogsaa daværende Finansminister Brandes' Ord om, at man ikke skal tage alt for nøje, hvad man siger som

Opposition. Det ærede Medlem gjorde i Slutningen af sin Tale den Tilføjelse, at han vilde gaa til Forhandlingsbordet og forhandle om alle Forslagene, og for denne Loyalitet takker jeg.

Det ærede Medlem Hr. Boa, der omtalte Brugsforeningerne, har jeg for saa vidt givet Svar, og paa sin Omtale af Rigsdagsdiæterne har han faaet Svar af den højtærede Finansminister. Jeg skal derfor kun tilføje, at den Fremgangsmaade, det ærede Medlem ønskede, nemlig at Rigsdagsdiæterne skulde beskattes efter Fra- drag af hafte Udgifter, er teoretisk set ganske rigtig, og naar den nu praktiserede Fremgangsmaade søges lovfæstet, er det, som den højtærede Finansminister sagde, af praktiske Grunde, ikke i og for sig for at skaane Rigsdagsmændene for en Skat. Men jeg vil dog ogsaa bringe i Erindring, at hvis den anden Fremgangsmaade skulde anvendes, vilde det alligevel blive en Beskatning af de sparsommelige til Fordel for de mere forbrugende.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann og for den Sags Skyld ogsaa det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen opholdt sig ved Tallene for Selvangivelserne og vilde herigennem konstatere, at disses Tal stod i Forhold til Venstres Styrke ude i Befolkningen (Afbyrdelse af *Vilhelm Rasmussen*) ... ja, saa var det det ærede Medlem Hr. Wilmann, der sagde det. Jeg deler ærede Medlemmers Ønske om, at Selvangivelsernes Tal maatte blive større, og jeg gør det i Særdeleshed for, at man ikke skal have denne formelle Grund til at tro, at Ansættelserne er tilsvarende lave. Jeg opfordrer overalt, hvor jeg kommer, Folk til at benytte sig af Selvangivelse, og det skulde glæde mig meget, om de vilde gøre det i stærkere Udstrækning end hidtil. Men jeg tror alligevel, at man tillægger dette formelle Forhold for megen Betydning. Navnlig hvor der er Tale om tyndt befolkede Egne — og det var særlig dem, det ærede Medlem Hr. Wilmann opholdt sig ved —, er Forholdet det, at der kender Sogneraadet de fleste Skatteydere. Jeg tror derfor at turde sige, at om Fejlene repræsenterer Hundreder af Kroner i disse Egne, kan de lige saa let repræsentere Tusinder af Kroner her i København. Derfor vil jeg henstille til ærede Medlemmer, der interesserer sig for at faa de flest mulige Penge ind i Statskassen, at skænke Hovedstaden den Opmærksomhed, den fortjener.

Landsoverskatteraadet opholdt sig i